

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 172/2021
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца „Војвођанска банка“ АД из Новог Сада и Привредног друштва „Б2 ХОЛДИНГ КАПИТАЛ“ Д.О.О. из Београда, чији је пуномоћник Никола Премовић, адвокат из Новог Београда, против туженог АА из ..., чији је заступник привремени заступник Гордана Станивуковић Вишњић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Вишег суда у Новом Саду и Апелационог суда у Новом Саду, на седници одржаној 25.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби туженог, изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду П 2014/2015 од 05.11.2020. године, стварно је надлежан Апелациони суд у Новом Саду.

Образложење

Основни суд у Новом Саду, пресудом П 2014/2015 од 05.11.2020. године, укинуо је у целости решење о извршењу Основног суда у Сомбору Ив 1095/13 од 13.08.2013. године (став први изреке). Усвојио је тужбени захтев тужилаца (став други изреке), тако што је обавезао туженог да исплати тужиоцу Привредном друштву „Б2 Холдинг капитал“ на име дуга износ од 1.281.627,46 динара, са законском затезном каматом од 05.11.2020. године, као дана пресуђења до коначне исплате (став трећи изреке). Обавезао је туженог да солидарно накнади тужиоцима трошкове парничног поступка у укупном износу од 410.959,00 динара, у року од 15 дана под претњом извршења (став четврти изреке).

Против наведене пресуде, тужени је изјавио жалбу.

Апелациони суд у Новом Саду, решењем Гж 342/21 од 18.02.2021. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да списе предмета Основног суда у Новом Саду П 2014/2015 уступи Вишем суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду за поступање по жалби туженог. У образложењу је указао, да је поднеском од 15.12.2017. године преиначена тужба и тражено да се обавезе тужени да исплати тужиоцу Привредном друштву „Б2 Холдинг капитал“ износ од 1.281.627,46 динара (од чега 29.601,05 динара на име главног дуга и 1.252.026,40 динара на име углавничене законске затезне камате од падања у доцњу са исплатом главног дуга до 07.11.2017. године), са законском затезном каматом од

05.11.2020. године до исплате (о ком тужбеном захтеву је првостепени суд одлучио побијаном пресудом). Затим, како главни захтев представља исплату износа од 29.601,05 динара, који износ не прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра, то се ради о спору мале вредности, јер камата, иако приписана главници, не чини главни захтев, на основу члана 28. Закона о парничном поступку, због чега је за одлучивање о изјављеној жалби стварно надлежан Виши суд у Новом Саду, на основу одредбе члана 23. став 2. тачка 2. Закона о уређењу судова.

Виши суд у Новом Саду, није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис Гж 3241/21 од 09.03.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова исте врсте. У образложењу је указао, да је у конкретној ситуацији камата углавничена и чини главни захтев, те да овај спор не представља спор мале вредности, као и да је друго питање да ли је камата правилно обрачуната, односно да ли је евентуално приликом исте долазило до обрачуна камате на камату, што је ствар преиспитивања одлуке, али није од утицаја на чињеницу да се тужбеним захтевом тражи исплата износа од 1.281.627,46 динара.

Иницијални акт, предлог за дозволу извршења на основу веродостојне исправе, менице је 01.08.2013. године поднет Основном суду у Сомбору, Судска јединица у Оцацима. У истом је предложено да се обавезе тужени АА, као извршни дужник, да плати извршном повериоцу менични дуг у износу од 795.005,73 динара, са законском затезном каматом почев од подношења предлога за извршење па до коначне исплате, као и трошкове извршења према одлуци суда. Основни суд у Сомбору, Судска јединица у Оцацима, решењем о извршењу Ив 1095/13 од 13.08.2013. године је одредио предложено извршење и одмерио трошкове извршног повериоца у износу од 37.250,00 динара. Основни суд у Сомбору, решењем Ив 1095/13 од 26.09.2014. године, ставио је ван снаге решење о извршењу Основног суда у Сомбору Ив 1095/13 од 13.08.2013. године у делу којим је одређено извршење и одлучио да ће се поступак наставити по одредбама парничног поступка. Дана 15.12.2017. године, преиначена је тужба у складу са налазом и мишљењем вештака, тако да је предметно потраживање уступљено тужиоцу „Б2 Холдинг капитал“ од стране тужиоца „ОТП банке“, које је предмет тужбеног захтева у износу од 1.281.627,46 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до коначне исплате, као и трошковима парничног поступка.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана, да, камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Полазећи од садржине тужбеног захтева о којем је одлучено у износу од 1.281.627,46 динара, који износ очигледно прелази динарску противвредност износа од 3.000 евра у смислу одредби члана 468. став 1. и 2. ЗПП, то се не ради о спору мале вредности, због чега је за одлучивање о изјављеној жалби туженог стварно надлежан Апелациони суд у Новом Саду, на основу одредбе члана 24. став 1. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић